

ה"ה אהרן הכהן
 מספר 1015, יל פה בארץ ישראל
 ב חתום גנת תל אביב
 23/2/1976

סמפ"ק אור צדיקים דף י"א

גדול העונה אמן יותר מן הקבוצה כי הקבוצה מופיר שם אחד והעונה אמן
 בקבוצה הג'ל הוא קיחד שני שמות ככל.
 צרו: האיש השוכה גדולה על שלא ענה אמן אפילו פעם אחד. קשומע
 מן הקבוצה איזה ברכה על איזה פרי או על איזה מצוה וקפ"פ אחר הפילח
 הש"ץ בבה"ב. קשיטא שצריך לעשות השוכה גדולה, וכן בנו של ק"ץ
 קשלא ענה אלש"ר פנ"ל לההוא גיהנם מורידין להנהו גברי ואינון מבזין לומר
 אמן ולפי חשבון סה אמן שלא ענה אחד הקבוצה ניין אותו בסף ההוא בגיהנם
 ושם גאבד בר סימן ואינו עולה לעולם כי אין לאותו גיהנם לא פתח ולא מלח
 כי הוא קדחה פתחה ועל זה הגיהנם קמייב קלה ענו הלך מן יחד שאול לא
 יצלה אלא א"פ עושה השוכה על כל אמן ואמן שלא ענה, וכן לה"פ
 שקבר טוב למי שעונה עניית אמן יש"ר, ומי שעונה אלש"ר
 בקול רם הקב"ה מתמלא רחמים, וכן איתא גוהר פרשת נח.
 בזמנא דישראל איתובו בקול רם אלש"ר וגוי הקב"ה אתמלא
 רחמים.

לכן כל האדם יזהר לו זה הכתב בתוך סידור שלו או על הכותל בשעת
 הפסלה, ואמר הודי אשכננו בכל יום וזכה בנפשות על אותן אמנים שלא ענה.
 (ו) או להם לאותם שגומלים רעה לנפשם המדברים בבה"ב אפילו אחד
 ומן הסלה ואפילו דברי מטור ענין גוהר פי תרופה הקרויה מאד קצון זה.
 ומה ראה כמה גדול עולש המדברים בדברים קטלים דברי שחוק והיחל קשעת
 הפסלה קשעת הנדוש, ואוי להם ואוי לנפשם, גוהר פי תרופה באמר עלי
 בזה הלשון. ספן ראשעני בני קושפא וי ליה דאחוי פרתא וי ליה דגבר
 קהמנתא וי ליה דלמי ליה חילקא קאלהא דישראל דאחוי לית אלהא ולא
 אישכבה ספן ולא בחיל מיניה.

עזוי זאגט דער הייליגער ישמח משה זצ"ל:

בעוה"ר משיחין בפפילת שמו"ע ומדברים אז דברים בטלים
 או לאותה בוישה או לאותה פלימה
 מורדים ופושעים קהיבל מלה
 אין זה אלא קפינה סורה
 אין אלקים כל מזימותיו ח"ו
 (ישמח משה פי רשב, ח"א דף פ"ג)